

देवाच्या न्यायाचा नमुना

मुट्ता देईचसेल
एड्रियन एबन्स

देवाच्या न्यायाचा नमुना

द्वारे छापलेले

MARANATHA
M E D I A

maranathamedia.com

जानेवारी २०१७

बहुतेक ख्रिस्ती देवाच्या कोप आणि न्यायाविषयी, त्याच्या भेटीविषयी, त्याच्या सूड विषयी आणि त्यांच्या शिक्षा विषयी त्यांना ठाम कल्पना आहेत. त्यांचा असा विश्वास आहे की ते देवाच्या सक्रिय कृतीचे प्रतिनिधित्व करतात जो एका विशिष्ट टप्प्यावर आपला संयम गमावतो आणि त्याच्या पवित्र देवदूतांना मानवांना दुखापत, छळ आणि मारण्याचे निर्देश देऊन आणि धर्मत्याग यांचा नाश करण्याचे त्यांचे ध्येय साध्य करण्यासाठी निसर्गाच्या शक्तींचा विनाशकारी पद्धतीने वापर करून त्याच्या कायद्याचे उल्लंघन करणाऱ्यांना शिक्षा करतो आणि त्यांना संपवतो.

दुसरीकडे एलेन जी. व्हाईटला आणखी एक चित्र दाखवण्यात आले:

मला दाखवण्यात आले की देवाचे न्यायदंड त्यांच्यावर थेट प्रभूकडून येणार नाहीत, तर अशा प्रकारे: ते स्वतःला त्याच्या संरक्षणाच्या पलीकडे ठेवतात. तो इशारा देतो, दुरुस्त करतो, दोष दाखवतो आणि सुरक्षिततेचा एकमेव मार्ग दाखवतो; मग, जे त्याच्या विशेष काळजीचे विषय आहेत त्यांनी वारंवार इशारा दिल्यानंतरही देवाच्या आत्म्यापासून स्वतंत्रपणे स्वतःचा मार्ग निवडला, तर तो त्याच्या देवदूतांना सैतानाचे त्यांच्यावर होणारे निश्चित हल्ले रोखण्यासाठी नियुक्त करत नाही. ही सैतानाची शक्ती आहे जी समुद्रात आणि जमिनीवर काम करत आहे, आपती आणि संकटे आणत आहे आणि त्याच्या शिकारची खात्री करण्यासाठी लोकसमुदायांना वाहून नेत आहे.— हस्तलिखित प्रकाशने १४:३ (१८८३). {LDE २४२.२}

या नमुन्याची पुष्टी करणारे आणखी दोन उद्धरण येथे आहेत:

दुष्टांनी त्यांच्या परीक्षांच्या मर्यादा ओलांडल्या आहेत;
सतत विरोध झालेला देवाचा आत्मा अखेर मागे घेण्यात आला आहे. दैवी कृपेने
आश्रय न घेता, त्यांना दुष्टापासून कोणतेही संरक्षण नाही.- मोठा वाद, ६१४ (१९११).
 {एलडीई २४२.५}

सैतान त्याच्या अप्रस्तुत आत्म्यांचे पीक गोळा करण्यासाठी घटकांद्वारे देखील कार्य करतो. त्याने निसर्गाच्या प्रयोगशाळांच्या रहस्यांचा अभ्यास केला आहे आणि तो त्याची सर्व शक्ती वापरतो

देवाच्या इच्छेनुसार घटकांवर नियंत्रण ठेवा.... देवच त्याच्या प्राण्यांचे रक्षण करतो आणि त्यांना विनाशकाच्या सामर्थ्यापासून सुरक्षित ठेवतो. परंतु ख्रिस्ती जगाने यहोवाच्या नियमांचा अवमान केला आहे; आणि प्रभु त्याने जे घोषित केले आहे तेच तो करेल - तो पृथ्वीवरून त्याचे आशीर्वाद काढून घेईल आणि जे त्याच्या कायद्याविरुद्ध आणि शिकवणीविरुद्ध बंड करत आहेत आणि इतरांनाही तेच करण्यास भाग पाडत आहेत त्यांच्यापासून त्याची संरक्षणात्मक काळजी काढून घेईल. {GC ५८९. २}

येथे आपल्याला देवाच्या न्यायनिवाड्यांचा एक स्पष्ट नमुना देण्यात आला आहे. या नमुन्याचा क्रम असा आहे:

१. देव इशारा देतो, सुधारतो, ताकीद देतो आणि सुरक्षिततेचा एकमेव मार्ग दाखवतो.
२. लोक देवाच्या आत्म्यापासून स्वतंत्रपणे स्वतःचा मार्ग अवलंबतात
३. वारंवार इशारा देऊनही ते स्वतःचा मार्ग निवडतात
४. ते स्वतःला त्याच्या संरक्षणाच्या पलीकडे ठेवतात
५. तेव्हा देव त्याचे आशीर्वादाचा हात मागे घेतो आणि त्याची संरक्षणात्मक काळजी मागे घेतो
६. देवाचा आत्मा मागे घेतला जातो
७. सैतानाचे त्यांच्यावर होणारे निश्चित हल्ले रोखण्यासाठी देव त्याच्या देवदूतांना नियुक्त करत नाही.
८. सैतानाची सत्ता समुद्रात आणि जमिनीवर कार्यरत आहे; ती आपती आणि क्लेश आणते आणि आपल्या शिकाराची खात्री करण्यासाठी असंख्य लोकांना नाश करते.

बायबल ज्या पद्धतीने ते व्यक्त करते, त्याद्वारे आपल्याला क्रोध, सूड, शिक्षा आणि न्याय याबद्दलच्या मानवी समजुतीमुळे देवाच्या न्यायदंडांमध्ये हा नमुना ओळखणे अनेकदा कठीण जाते. आपल्याला एक सक्रिय, क्रोधी देव दिसतो जो घटकांचा वापर करतो आणि त्याच्या देवदूतांना उल्लंघन करणाऱ्यांचा नाश

करण्यासाठी सूचना देतो. म्हणून आपण देवाच्या न्यायदंडांना हा नमुना लागू करायला शिकवणे महत्वाचे आहे अन्यथा आपल्याला देवाच्या चारित्र्याचे चुकीचे चित्र मिळते.

हा नमुना अभ्यासण्यासाठी आपण दोन वास्तविक घटनांचा विचार करूया — इ.स. ७० मध्ये झालेल्या यरुशलेमच्या विनाशाचा आणि ख्रिस्ताच्या क्रूसावरील खिळविण्याचा. या दोन्ही घटनांचा संबंध दुष्टांच्या अंतिम विनाशाशी आहे.

जेव्हा मी त्यांचे लक्ष ख्रिस्ताच्या दुःखाकडे आणि क्रूसावर चढवण्याकडे आणि दुष्टांच्या अंतिम नाशाचे प्रतीक असलेल्या यरुशलेमच्या नाशाकडे वळवले तेव्हा अनेकांच्या डोळ्यांत अश्रू होते. आरएच १ जून १८८६, परिच्छेद १८.

एलेन जी व्हाईट ला दाखवण्यात आलेल्या देवाच्या न्यायाचा हा नमुना आपल्याला सापडेल का? आपण हा क्रम ओळखू शकतो का? द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी या पुस्तकाच्या पहिल्या प्रकरणात, त्या वेळी काय घडले याबद्दल एक प्रेरित अहवाल आहे जो या दोन घटनांपैकी पहिल्या घटनेचे स्पष्टीकरण देतो.

आपण येथे संपूर्ण प्रकरण उल्लेख करू शकत नसल्यामुळे, आपण स्वतः हे प्रकरण वाचल्यास ते उपयुक्त ठरेल. आम्ही फक्त काही वाक्ये उल्लेख करतो जेणेकरून ते खरोखर देवाच्या न्यायाशी संबंधित आहे आणि हे सर्व शब्द वापरले आहेत ज्यामुळे खरोखर काय घडले ते त्वरित पाहणे आपल्यासाठी कठीण होते.

आशा आणि क्षमेचा काळ वेगाने जात होता; देवाच्या दीर्घकाळापासून स्थगित असलेल्या क्रोधाचा प्याला जवळजवळ भरला होता. पृष्ठ २०

त्याने त्या विनाशकारी देवदूताला तलवार घेऊन त्या शहरावर उगारलेले पाहिले जे इतके दिवस यहोवाचे निवासस्थान होते. पृष्ठ २१

...त्याने त्या क्रोधाच्या प्याल्यातील फक्त पहिलाच भाग पाहिला जो अंतिम निर्णयाच्या वेळी तिला त्याच्या गाळात वाहून नेला पाहिजे. पृष्ठ २१

मी न्यायाच्या देवदूताला थांबवले आहे, मी तुला पश्चात्तापासाठी बोलावले आहे. पृष्ठ २१

ख्रिस्ताने पाहिले.. यरुशलेम .. देवाच्या दंडात्मक न्यायदंडांना सामोरे जाण्यासाठी घाई करत आहे. पृष्ठ २२

येशूने ऐकणाऱ्या शिष्यांना धर्मत्यागी इस्राएलवर येणारे न्यायदंड आणि विशेषतः त्यांच्या नकाराबद्दल त्यांच्यावर येणारा सूड याबद्दल सांगितले आणि

मशिहाच्या क्रूसावरील खिळविण्याची घटना. पृ.२५

तिच्या पापांमुळे, येरुशलेमवर क्रोधाचा निषेध करण्यात आला होता आणि तिच्या हट्टी अविश्वासामुळे तिचा नाश निश्चित झाला होता. पृष्ठ २६

येरुशलेमचा नाश स्वतः ख्रिस्ताने घोषित केल्यानंतर जवळजवळ चाळीस वर्षे, प्रभूने शहर आणि राष्ट्रावरील त्याचे न्यायदंड पुढे ढकलले. पृष्ठ २७

यहुद्यांनी स्वतःच्या बेड्या बनवल्या होत्या; त्यांनी स्वतःसाठी सूडाचा प्याला भरला होता. पृष्ठ ३५

देवाला पापाचा किती द्वेष आहे आणि दोषींना किती निश्चित शिक्षा होईल याची यापेक्षा निर्णायक साक्ष कधीच देण्यात आली नव्हती. पृष्ठ ३५

येरुशलेमवरील न्यायदंडाच्या भेटीबद्दल तारणहाराची भविष्यवाणी ... पृष्ठ ३५

या वाक्यांमध्ये "प्रतिशोधात्मक निर्णय", "क्रोधाचा प्याला", "सूडाचा प्याला" आणि इतर अनेक सुप्रसिद्ध संज्ञांचा उल्लेख आहे. या संज्ञांशी आपण काही कल्पनांना जोडतो. चला त्यांचा पुन्हा एकदा सारांश घेऊया:

- देवाच्या दीर्घकाळापासून स्थगित असलेल्या क्रोधाचा प्याला
- तलवार घेऊन शहरावर उगारलेला नाश करणारा देवदूत
- त्या क्रोधाच्या प्याल्यातील पहिला घोट
- न्यायाचा देवदूत

- देवाचे प्रतिशोधात्मक निर्णय
- न्याय
- प्रतिशोधात्मक सूड
- यरुशलेम विरुद्ध क्रोधाचा निषेध करण्यात आला होता
- सूडाचा प्याला
- देवाचा पापाबद्दलचा द्वेष आणि दोषींना मिळणारी निश्चित शिक्षा
- न्यायदंडांची भेट

यरुशलेमचा नाश हा देवाचा न्याय होता यात काही शंका नाही. आपल्याला हे जाणून घ्यायचे आहे की एलेन जी व्हाईट ज्या पद्धतीने लिहीत होत्या

दाखवलेले या घटनेला लागू केले जाऊ शकते. येथे पुन्हा हा नमुना आहे:

मला दाखवण्यात आले की देवाचे न्यायदंड थेट प्रभूकडून त्यांच्यावर येणार नाहीत, तर अशा प्रकारे येतील: ते स्वतःला त्यांच्या संरक्षणाच्या पलीकडे ठेवतात. तो इशारा देतो, दुरुस्त करतो, दोष देतो आणि सुरक्षिततेचा एकमेव मार्ग दाखवतो; मग, जे त्याच्या विशेष काळजीचे विषय आहेत ते जर वारंवार इशारा दिल्यानंतरही देवाच्या आत्म्यापासून स्वतंत्रपणे स्वतःचा मार्ग निवडतील, तर

मग तो आपल्या देवदूतांना सैतानाचे ठरवून केलेले आक्रमण त्यांच्यावरून रोखण्यासाठी पाठवत नाही. सैतानाचीच सत्ता समुद्रात आणि जमिनीवर कार्यरत आहे; ती आपती आणि क्लेश आणते आणि आपल्या शिकाराची खात्री करण्यासाठी असंख्य लोकांना नाश करते. हस्तलिखित प्रकाशने १४:३ (१८८३). {LDE २४२.२}

या नमुन्यातून आपण आठ वैशिष्ट्यांसह हा क्रम आधीच विकसित केला आहे:

१. देव इशारा देतो, सुधारतो, ताकीद देतो आणि सुरक्षिततेचा एकमेव मार्ग दाखवतो.
२. लोक देवाच्या आत्म्यापासून स्वतंत्रपणे स्वतःचा मार्ग अवलंबतात
३. वारंवार इशारा देऊनही ते स्वतःचा मार्ग निवडतात

४. ते स्वतःला त्याच्या संरक्षणाच्या पलीकडे ठेवतात
५. देव त्याचे आशीर्वादा चा हात मागे घेतो आणि त्याची संरक्षणात्मक काळजी काढून टाकतो.

६. देवाचा आत्मा मागे घेतला जातो

७. सैतानाचे त्यांच्यावर होणारे निश्चित हल्ले रोखण्यासाठी देव त्याच्या देवदूतांना नियुक्त करत नाही.

८. सैतानाची सत्ता समुद्रात आणि जमिनीवर कार्यरत आहे; ती आपती आणि क्लेश आणते आणि आपल्या शिकाराची खात्री करण्यासाठी असंख्य लोकांना नाश करते.

या घटनांमध्ये आपल्याला हा क्रम आणि ही वैशिष्ट्ये सापडतील का? येरुशलेमेचा नाश? महान वादातील पहिल्या प्रकरणातील पुढील परिच्छेद या प्रश्नाचे उत्तर देतो आणि आपल्याला एक स्पष्ट चित्र देतो. वरील नमुन्याच्या संबंधित वैशिष्ट्यांची संख्या कंसात दिली आहे जेणेकरून ते अधिक स्पष्ट होईल:

यहुदी स्वतःच्या बेड्या स्वतःच घडविल्या होत्या; त्यांनी स्वतःसाठी सूडाचा प्याला भरला होता. जेव्हा त्यांच्यावर राष्ट्र म्हणून संपूर्ण विनाश आला आणि त्यांच्या तितरबितर होण्यातून जी सर्व दुःखे त्यांच्या मागे लागली, तेव्हा ते केवळ त्यांनी स्वतः पेरलेल्या पिकाचाच कापणी करत होते. संदेष्टा म्हणतो: “हे इस्राएल, तू स्वतःचा नाश केला आहेस;” “कारण तू तुझ्या पापाने पतन पावला आहेस.” (१,२,३) होशेय १३:९; १४:१. त्यांचे दुःख बहुतेकदा देवाच्या थेट आदेशाने त्यांच्यावर आलेल्या शिक्षेसारखे दर्शविले जाते. अशाप्रकारे महान फसवणूक करणारा स्वतःचे काम लपवण्याचा प्रयत्न करतो (८). दैवी प्रेम आणि दयेचा हट्टी नकार देऊन, यहुद्यांनी देवाचे संरक्षण त्यांच्यापासून काढून घेतले होते (४,५,६,७), आणि सैतानाला त्याच्या इच्छेनुसार त्यांच्यावर राज्य करण्याची परवानगी देण्यात आली होती (८). येरुशलेमच्या विनाशामध्ये झालेल्या भयानक क्रूरकृत्ये ही सैतानाच्या सूडबुद्धीच्या सामर्थ्याचे प्रात्यक्षिक आहेत, जे त्याच्या ताब्यात स्वतःला देतात त्यांच्यावर तो असे वर्चस्व गाजवतो (७,८). {GC 35.3}

आपल्याला जी शांती आणि संरक्षण मिळते त्यासाठी आपण ख्रिस्ताचे किती ऋणी आहोत हे आपल्याला कळू शकत नाही. देवाची प्रतिबंधक शक्ती मानवजातीला सैतानाच्या नियंत्रणाखाली पूर्णपणे जाण्यापासून रोखते (५,६,७,८). अवज्ञाकारी

आणि कृतघ्न लोकांकडे देवाच्या दयेबद्दल आणि दुष्टाच्या क्रूर, द्वेषपूर्ण शक्तीला रोखण्यासाठी सहनशीलतेबद्दल कृतज्ञता बाळगण्याचे मोठे कारण आहे (७,८). परंतु जेव्हा लोक दैवी सहनशीलतेच्या मर्यादा ओलांडतात तेव्हा तो प्रतिबंध काढून टाकला जातो (५,६,७). देव पापी व्यक्तीच्या बाजूने अपराधाविरुद्ध शिक्षा देणारा म्हणून उभा राहत नाही; परंतु तो त्याच्या दयेला नाकारणाऱ्यांना वर सोडतो (५,६,७), त्यांनी जे पेरले आहे ते कापण्यासाठी (२,३,४). प्रकाशाचा प्रत्येक किरण नाकारला जातो, प्रत्येक इशारा

तुच्छ किंवा दुर्लक्षित केला जातो, प्रत्येक आवड, देवाच्या नियमाचे प्रत्येक उल्लंघन, हे एक बीज आहे जे त्याचे अचूक पीक देते (१,२,३,४). सतत प्रतिकार केलेला देवाचा आत्मा शेवटी पापी लोकांपासून मागे घेतला जातो (५,६), आणि नंतर आत्म्याच्या वार्डट वासना नियंत्रित करण्याची शक्ती उरत नाही आणि सैतानाच्या द्वेष आणि शत्रुत्वापासून कोणतेही संरक्षण उरत नाही (५,६,७,८). येरुशलेमेचा नाश हा दैवी कृपेच्या भेट तुच्छ मानणाऱ्या आणि दैवी दयेच्या विनवणीला विरोध करणाऱ्या सर्वांसाठी एक भयानक आणि गंभीर इशारा आहे (१,२,३). देवाच्या पापाच्या द्वेषाची आणि दोषांवर येणाऱ्या निश्चित शिक्षेची यापेक्षा निर्णायक साक्ष कधीही देण्यात आली नव्हती. (GC ३६.१)

हे वर्णन सर्व बाबतीत एलेन व्हाईटने येशूने दाखवलेल्या देवाच्या न्यायाच्या नमुन्याशी जुळते. अशाप्रकारे, येरुशलेमेच्या नाशाच्या बाबतीत न्यायदंड, क्रोध, सूड, शिक्षा इत्यादी संज्ञांचा अर्थ असा होतो की देव पाप्याकडे जल्लादाप्रमाणे उभा राहत नाही, परंतु तो पाप्याकडून दूर होतो आणि त्याला दुष्टाच्या क्रूर सत्तेपासून अधिक काळ संरक्षण देत नाही.

-

आपल्या मुलाच्या लग्नाची तयारी करणाऱ्या राजाच्या दृष्टांतात येशूने जे म्हटले त्याचाही हाच अर्थ आहे: तेव्हा राजाला राग आला आणि त्याने आपले सैनिक पाठवून त्या घातक्यांचा नाश केला व त्यांचे नगर जाळून टाकले. मत्तय २२:७

अशाप्रकारे यहुदी लोकांनी देवाच्या दयेला नकार दिल्याचे सिद्ध केले. याचा परिणाम ख्रिस्ताने दाखल्यात भाकीत केला होता. राजाने “आपले सैन्य पाठवले आणि त्या खुन्यांचा नाश केला आणि त्यांचे शहर जाळून टाकले.” येरुशलेमाच्या नाशात आणि

राष्ट्राच्या विखुरलेल्या अवस्थेत यहूद्यांवर न्यायदंड घोषित करण्यात आला. {COL 308.3}

बायबल स्वतःला अशा प्रकारे व्यक्त करते हे आपल्याला विचित्र वाटते. पण शास्त्र स्वतःच त्याचा अर्थ लावते आणि देवाचा क्रोध खरोखर काय आहे हे स्पष्टपणे सांगते. ते म्हणजे देवाचा चेहरा लपविणे.

थोड्याशा रागात मी तुझ्यापासून क्षणभरासाठी माझे तोंड लपवले; पण सार्वकालिक कृपेने मी तुझ्यावर दया करीन, असे तुझा उद्धारकर्ता परमेश्वर म्हणतो. यशया ५४:८

माझ्यापासून दूर जाऊ नकोस; तुझ्या सेवकाला दुःखाने दूर नेऊ नकोस. तू माझा साहाय्यकर्ता आहेस; मला सोडू नकोस, मला सोडू नकोस, हे माझ्या तारणहार देवा. स्तोत्रसंहिता २७:९

त्या समयी त्यांच्यावर माझा कोप भडकेल, मी त्यांचा त्याग करीन आणि त्यांच्यापासून आपले मुख लपवीन; त्यांचा फडशा उडेल व त्यांच्यावर पुष्कळ विपत्ती व संकटे ओढवतील. मग ते म्हणतील, 'आपला देव आपल्यामध्ये नाही म्हणूनच ह्या विपत्ती आपल्यावर ओढवल्या आहेत ना?' अनुवाद ३१:१७

आपण ज्या पद्धतीचा अभ्यास करत आहोत त्याच्याशी हे एक अद्भुत सुसंगत नाही का? देवाच्या आत्म्याचे आणि संरक्षणाचे माघार घेणे हे त्याचे तोंड लपण्यासारखे आहे. दुष्टांच्या मृत्यूत आनंद नसलेल्या देवासाठी ही निश्चितच एक वेदनादायक प्रक्रिया आहे (यहेज्केल १८:२३).

शेवटी मी या प्रकरणात येरुशलमेचा नाशाबद्दल एलेन व्हाईटने उल्लेख केलेल्या दोन गोष्टींकडे लक्ष वेधू इच्छितो.

देवाचा आत्मा, सतत विरोध केला जात असताना, शेवटी पापीपासून दूर केला जातो (५,६), आणि मग आत्म्याच्या वाईट वासना नियंत्रित करण्याची शक्ती उरत नाही आणि सैतानाच्या द्वेष आणि शत्रुत्वापासून कोणतेही संरक्षण उरत नाही. जीसी ३६

जेव्हा देव आपल्यापासून दूर जातो तेव्हा असे घडते:

१. आत्म्याच्या वाईट वासना नियंत्रित करण्याची शक्ती उरलेली नाही.
२. सैतानाच्या द्वेष आणि शत्रुत्वा पासून संरक्षण नाही

हे पुन्हा पृष्ठ ३६ वर नमूद केले आहे:

*भूतकाळातील नोंदी, - गोंधळ, संघर्ष आणि क्रांतींची लांबलचक मिरवणूक,
"गोंधळलेल्या आवाजासह योद्ध्याची लढाई आणि रक्ताने माखलेले कपडे" (यशया
९:५), - त्या दिवसाच्या भीतीच्या तुलनेत हे काय आहेत, जेव्हा देवाचा प्रतिबंधक
आत्मा दुष्टांपासून पूर्णपणे काढून घेतला जाईल, मानवी उत्कटतेच्या उद्रेकाला
आणि सैतानाच्या क्रोडाला आवर घालण्यासाठी यापुढे राहणार नाही! GC 36*

आपल्याला याची च भीती बाळगावी लागते:

१. मानवी उत्कटतेचा उद्रेक
२. सैतानाच्या क्रोधाचा उद्रेक

देवाचा आत्मा आपल्याला पहिल्यापासून वाचवतो.

देवाचे देवदूत दुसऱ्यापासून आपले रक्षण करतात.

येरुशलमेचा नाश महत्त्वाचा आहे कारण तो मानवी इतिहासात आणि जगाच्या अंत दरम्यान देवाच्या न्यायाच्या प्रक्रियेला संबोधित करतो. भविष्यवाणीचा आत्मा याच संदर्भात चार प्रमुख न्यायदंडांबद्दल कसा बोलतो ते पहा.

माणसे देवाने कृपेने पाठवलेल्या इशान्यांकडे न पाहता, त्याचे परिणाम सहन करू शकत नाहीत. नोआच्या काळात स्वर्गातून जगाला एक संदेश पाठवला गेला होता, आणि त्यांची तारण त्या संदेशाला त्यांनी कसे प्रतिसाद दिला यावर अवलंबून होती. त्यांनी इशान्याचा स्वीकार न केल्यामुळे, पापी माणसांच्या जातीपासून देवाचा आत्मा दूर केला गेला आणि ते प्रलयाच्या पाण्यात नष्ट झाले. अब्राहामच्या काळात, दया सोडमच्या दोषी रहिवाशांकडे तक्रार करण्यास थांबली, आणि लोटसह त्याची पत्नी आणि दोन मुली वगळता सर्वांना स्वर्गातून पाठवलेल्या आगेत जळवून नष्ट केले गेले. ख्रिस्ताच्या काळातही तसेच झाले. देवाचा पुत्र त्या पिढीच्या अविश्वासी

यहुद्यांना सांगतो: "तुमचे घर तुम्हाला उजाड ठेवले गेले आहे." (मत्तय २३:३८) शेवटच्या दिवसांकडे पाहता, तीच अनंत सत्ता त्यांच्याबाबत घोषित करते, ज्यांनी "सत्याची माया स्वीकारली नाही, ज्यायोगे त्यांना वाचवता यावे": "यासाठी देव त्यांना भयंकर फसवणूक पाठवेल, जेणेकरून ते खोटा विश्वास ठेवतील; जे सर्व सत्यावर विश्वास ठेवले नाहीत परंतु अन्यायात आनंद मानले, ते सर्व नाश होईल." (२ थिस्सलनीकियन्स २:१०-१२) जेव्हा ते त्यांच्या शब्दाचे शिकवण नाकारतात, देव त्याचा आत्मा मागे घेतो आणि त्यांना त्यांच्या प्रिय फसवणुकींच्या हवेत सोडतो. {GC ४३१}

आपण जलप्रलयाचे न्यायदंड, सदोम आणि गमोरा, येरुशलेमेचा नाश आणि जगाचा अंत हे सर्व याच नमुन्याचे अनुसरण करताना पाहतो. दुष्टांच्या अंतिम नाशाच्या प्रश्नाला सामोरे जाण्यासाठी आपण या नमुन्याचे दुसरे उदाहरण पाहिले पाहिजे. सहस्रकाच्या शेवटी संपूर्ण मानवजातीचे पुनरुत्थान होणार असल्याने, दुष्टांना शेवटी दुसरे मृत्यु अनुभवावे लागेल. बायबलमधील शेवटपर्यंतचे सर्व न्यायदंड लोकांना बायबलच्या झोपेच्या अवस्थेत ठेवतात. येशूने लाजरबद्दल म्हटल्याप्रमाणे तो मेलेला नाही तर झोपलेला आहे. येशू हा एकमेव आहे ज्याने अद्याप दुष्टांचा अंतिम न्याय अनुभवला आहे. म्हणून दुष्टांचा अंतिम मृत्यू समजून घेण्यासाठी आपण वधस्तंभाच्या मृत्युचा अभ्यास केला पाहिजे. येशूने पापाची किंमत स्वतःवर घेतली आणि आपल्यासाठी पापाचे वेतन अनुभवले.

रोमकरांस ५:८-९ परंतु देव आपल्यावरील त्याचे प्रेम असे दाखवतो की, आपण पापी असतानाच ख्रिस्त आपल्यासाठी मरण पावला. (९) तर मग, आता त्याच्या रक्ताने नीतिमान ठरल्यामुळे, आपण त्याच्याद्वारे क्रोधापासून वाचू.

यशया ५३:५ पण आमच्या अपराधांमुळे तो घायाळ झाला, आमच्या दुष्कृत्यांमुळे तो चिरडला गेला: आमच्या शांतीची शिक्षा त्याच्यावर आली; आणि त्याच्या फटक्यांनी आम्ही बरे झालो आहोत.

काळाच्या शेवटी दुष्टांचे काय होईल हे पाहण्यासाठी आपण ख्रिस्ताच्या मृत्यूचा क्रम पाहूया.

आपला पर्याय आणि हमी म्हणून ख्रिस्तावर आपल्या सर्वयांचे पापे लादण्यात आले . त्याला अपराधी मानले गेले, जेणेकरून तो आपल्याला नियमशास्त्राच्या शिक्षेपासून मुक्त करू शकेल. आदामाच्या प्रत्येक वंशजाचा अपराध त्याच्या हृदयावर दबाव आणत होता. पापाबद्दल देवाचा क्रोध, अधर्मांमुळे त्याच्या नाराजीचे भयानक प्रकटीकरण, यामुळे त्याच्या पुत्राचा आत्मा घाबरून गेला. आयुष्यभर ख्रिस्त पित्याच्या दया आणि क्षमाशील प्रेमाची सुवार्ता पतित जगाला सांगत होता. पापींच्या प्रमुखांसाठी तारण हा त्याचा विषय होता. पण आता तो ज्या भयानक अपराधीपणाचा भार सहन करतोय, त्यामुळे तो पित्याचा समेट करणारा चेहरा पाहू शकत नाही. या क्षणी तारणकर्त्यापासून दैवी चेहरा काढून घेणे.

त्याच्या हृदयाला अशा दुःखाने प्रचंड वेदनेने वेढले होते जे मनुष्य कधीही पूर्णपणे समजू शकत नाही. हे दुःख इतके मोठे होते की त्याचे शारीरिक दुःख क्वचितच जाणवत होते.. {डीए ७५३.१}

जेव्हा देवाचा आत्मा पापी व्यक्तीपासून दूर जातो, तेव्हा देवाच्या दयेवर विश्वास ठेवण्यास त्यांना प्रोत्साहित करणारा कोणीही सांतवन कर्ता नसतो. पापी व्यक्तीला त्यांच्या पापांच्या यादीला तोंड द्यावे लागते आणि त्याला कोणत्याही आशेची भावना नसते. पापी पणाची ही भावनाच ख्रिस्ताला ओरडण्यास भाग पाडते:

मत्तय २७:४६ आणि सुमारे नवव्या तासाला येशू मोठ्याने आरोळी मारून बोलला, “एली, एली, लमा सबखथनी,” म्हणजे “माझ्या देवा, माझ्या देवा, तू माझा त्याग का केलास?”

आपली पापे स्वतःवर लादताना ख्रिस्ताला पूर्णपणे सोडून दिलेले आणि एकटे वाटले.

सैतानाने त्याच्या भयंकर प्रलोभनांनी येशूचे हृदय पिळले.तारणारा थडग्याच्या दारातून पाहू शकत नव्हता. आशेने त्याला कबरेतून बाहेर पडण्याचे त्याचे विजेते म्हणून सादरीकरण केले नाही किंवा पित्याने बलिदान स्वीकारल्याचे सांगितले नाही. त्याला भीती होती की पाप देवाला इतके त्रासदायक आहे की त्यांचे वेगळेपण कायमचे राहणार आहे. जेव्हा दया दोषी वंशासाठी विनंती करणार नाही तेव्हा पापीला जे दुःख होईल ते ख्रिस्ताला जाणवले. ते

पापाची जाणीव असल्यामुळे, मानवाच्या जागी पित्याचा क्रोध त्याच्यावर आला, त्यामुळे त्याने प्यालेला प्याला इतका कडू झाला आणि देवाच्या पुत्राचे हृदय तोडले .
{DA ७५३. २}

पापाची जाणीवच दुष्टांवर पित्याचा क्रोध आणते. पित्याचा क्रोध काय आहे?

परमेश्वरा, किती काळ? तू कायमचे स्वतःला लपवून ठेवणार आहेस का? तुझा राग अग्नीसारखा जळत राहील का? स्तोत्र ८९:४६

पित्याचा क्रोध म्हणजे देवाचे तोंड लपविणे.

त्या दाट अंधारात देवाची उपस्थिती लपलेली होती. तो अंधाराला आपला मंडप बनवतो आणि मानवी डोळ्यांपासून त्याचे वैभव लपवतो. देव आणि [७५४]

त्याचे पवित्र देवदूत वधस्तंभ च्या बाजूला होते. पिता त्याच्या पुत्रा सोबत होता. तरीही त्याची उपस्थिती प्रकट झाली नाही.... जर त्याचे तेज मेघातून चमकले असते, तर प्रत्येक मानवी पाहणारा नष्ट झाला असता. आणि त्या भयानक घटकेत ख्रिस्ताला पित्याच्या उपस्थितीने सांत्वन मिळणार नव्हते.

तो एकटाच द्राक्षारस चे कुंड तुडवत होता, आणि त्याच्यासोबत लोकांपैकी कोणीही नव्हते. {DA ७५३. ४}

पिता आपल्या पुत्रासह अंधकारात उपस्थित होता, परंतु पापाची अपराधी जाणीव असल्यामुळे पित्याच्या सांत्वनाने आपला आधार मागे घेतला. पापी मरणाच्यासोबत पिता उपस्थित राहील, परंतु त्यांना तो ओळखता येणार नाही कारण त्याचा आत्मा मागे घेतला गेलेला असेल. वर दिलेल्या मजकुरात आपण पाहतो की आत्म्याच्या मागे घेतल्यामुळे पित्याचे मुख लपवले जाणे म्हणजे जणू जळणारी आग आहे. ही जळणारी आग शास्त्रात इतरत्र देखील वर्णन केली गेली आहे.

पाहा, परमेश्वराचे नाम दुरून येत आहे, त्याचा क्रोध भडकला आहे, धुराचा लोट चढत आहे; त्याचे ओठ क्रोधाने स्फुरत आहेत, त्याची जिह्वा भस्म करणाऱ्या अग्नीसारखी आहे; यशया ३०: २७

लक्षात घ्या की त्यात म्हटले आहे की परमेश्वराचे नाव खूप दूरवरून येते. देवाचे नाव हे देवाचे चरित्र आहे. जेव्हा स्वार्थी पापी देवाच्या परिपूर्ण आणि निःस्वार्थ प्रेमाकडे पाहतो तेव्हा त्याची संपूर्ण दुष्टता उघड होते. अनेक वर्षे खोल अंधारात राहिल्यानंतर अत्यंत तेजस्वी प्रकाशाकडे पाहण्यासारखे, हे अनुभवणे पाप्यासाठी प्रचंड वेदनादायक ठरते.”

आता ख्रिस्त पुन्हा त्याच्या शत्रूंना दिसतो. शहराच्या अगदी वर, जळत्या सोन्याच्या पायावर, एक उंच आणि उंच सिंहासन आहे. या सिंहासनावर देवाचा पुत्र बसला आहे आणि त्याच्याभोवती त्याच्या राज्याचे प्रजा जन आहेत. ख्रिस्ताचे सामर्थ्य आणि वैभव कोणतीही भाषा वर्णन करू शकत नाही, कोणतीही लेखणी चित्रित करू शकत नाही. सनातन पित्याचे वैभव त्याच्या पुत्राला व्यापून टाकत आहे. त्याच्या उपस्थितीचे तेज देवाच्या शहराला भरते आणि वेशींच्या पलीकडे वाहते, आणि संपूर्ण पृथ्वीला त्याच्या तेजाने भरते. {GC ६६५. १}

पिता आणि पुत्राचे सर्वात मोठे वैभव म्हणजे क्रूसाचे प्रकटीकरण आणि १००० वर्षांच्या शेवटी संपूर्ण जग क्रूसाचे वैभव पाहणार आहे. दुष्टांना क्रूस पाहताच त्यांच्यासाठी निर्माण होणाऱ्या यातनांचे आपण काळजीपूर्वक वाचन करूया:

सिंहासनाच्या वर क्रूस प्रगट केला आहे; आणि एखाद्या व्यापक दृश्याप्रमाणे आदामाच्या प्रलोभनाचा व पातनाचा प्रसंग, तसेच उद्धाराच्या महान योजनेतील सलग टप्पे उलगडतात. तारणहाराचा नम्र जन्म; त्याचे साधेपणा व आज्ञाधारकतेतील प्रारंभीचे जीवन; यार्देनमध्ये त्याचे बाप्तिस्मा; उपवास आणि प्रलोभन अरण्यात; त्याचे सार्वजनिक सेवाकार्य, स्वर्गातील सर्वात मौल्यवान आशिर्वाद लोकांसमोर उलगडत आहे; प्रेम आणि दयेच्या कर्मांनी भरलेले दिवस, पर्वतांच्या एकांतात प्रार्थना आणि जागृत राहण्याच्या रात्री; त्याच्या फायद्यांची परतफेड करणारे मत्सर, द्वेष आणि द्वेषाचे कट; संपूर्ण जगाच्या पापांच्या चिरडणाऱ्या ओझ्याखाली गेथशेमानेत भयानक, गूढ वेदना; खुनी [६६७] जमावाच्या हाती त्याचा विश्वासघात; त्या भयानक रात्रीच्या भयानक घटना - त्याच्या सर्वात प्रिय शिष्यांनी सोडून दिलेला अविचारी कैदी, येरुशलेमेच्या रस्त्यांवरून उद्धटपणे धावत होता; देवाच्या पुत्राला हन्नासमोर आनंदाने सादर केले गेले, महायाजकाच्या राजवाड्यात, पिलातच्या न्यायालयीन सभागृहात, भिऱ्या आणि क्रूर हेरोदासमोर, थट्टा, अपमान, छळ आणि मृत्युदंडाची शिक्षा - हे सर्व स्पष्टपणे चित्रित केले आहे.

आणि आता हाहाकार उडणाऱ्या जमावाचे शेवटचे दृश्य उघडकीस येण्यापूर्वी -धैर्यशील दुःखतडित मसीहा कॅलव्हरीकडे जातो; स्वर्गाचा राजा क्रूसावर लटकतो; घमंड करणारे पुरोहित आणि मजेशीर जमाव त्याच्या शेवटच्या वेदनेवर हसत आणि उपहास करत आहेत; अलौकिक अंधकार; धडधडणारी पृथ्वी, फाटलेले दगड, उघडे कबरे—हे त्या क्षणाचे चिन्ह आहेत जेव्हा जगाचा तारणहार आपले जीवन सोडतो.

ते भयानक दृश्य जसेच्या तसे दिसते. सैतान, त्याचे देवदूत आणि त्याचे प्रजाजन त्यांच्या स्वतःच्या कामाच्या चित्रापासून वळण्याची शक्ती बाळगत नाहीत. प्रत्येक अभिनेता त्याने साकारलेली भूमिका आठवतो. इस्राएलच्या राजाला नष्ट करण्यासाठी बेथलेहेमच्या निष्पाप मुलांना मारणारा हेरोद; निर्मम हेरोदिया, जिच्यावर योहान बाप्तिस्मा करणाऱ्याचे रक्त दोषी आहे; कमकुवत, वेळकाढू पिलात; थट्टा करणारे सैनिक; याजक आणि राज्यकर्ते आणि "त्याचे रक्त आमच्यावर आणि आमच्या मुलांवर असो!" असे ओरडणारा वेडा जमाव - हे सर्व त्यांच्या अपराधाची विशालता पाहतात. ते त्याच्या चेहऱ्याच्या दैवी वैभवापासून लपण्याचा व्यर्थ प्रयत्न करतात, सूर्याच्या तेजापेक्षा जास्त चमकतात, तर मुक्त झालेले लोक तारणहाराच्या पायावर आपले मुकुट टाकतात आणि उद्गारतात: "तो माझ्यासाठी मरण पावला!"

मुक्त केलेल्या जमावामध्ये ख्रिस्ताचे शिष्य, वीर पॉल, उग्र पेत्र, प्रिय आणि प्रेमळ जॉन, आणि त्यांचे खरे मनाचे बंधू उपस्थित आहेत, आणि त्यांच्यासोबत अनेक शहीदांचा विशाल समूह आहे; तर भिंतीच्या बाहेर, प्रत्येक नीच आणि घृणास्पद गोष्टीसह, ते लोक आहेत ज्यांनी त्यांचा छळ केला, कैद केले आणि मारले. नेरो आहे, हा क्रूरतेचा आणि दुष्टतेचा राक्षस, जो त्यांच्यावर केलेल्या अत्याचारानंतर त्यांच्या आनंद आणि गौरवाला पाहतो, आणि ज्यांच्या अतिमानवी वेदनेत त्याला सैतानी आनंद मिळाला होता. त्याची आई तिथे आहे, तिच्या स्वतःच्या कर्माचा परिणाम पाहण्यासाठी; पाहण्यासाठी की तिच्या मुलाला हस्तांतरित झालेला दुष्ट स्वभाव, तिच्या प्रभाव आणि उदाहरणामुळे प्रोत्साहित आणि विकसित झालेल्या भावना, अशा अपराधांमध्ये कशी फळली ज्याने संपूर्ण जगाला हादरवले.

ख्रिस्ताचे राजदूत असल्याचा दावा करणारे, परंतु त्यांचे लोकांचे मन जिंकण्यासाठी त्यांचा उपयोग क्रूर शस्त्र, कैदखाने आणि खांबाचा वापर केला. असे गर्विष्ठ पोप आहेत ज्यांनी स्वतःला देवापेक्षा उंच केले आणि सर्वोच्च देवाचा कायदा बदलण्याची

हिंमत केली.चर्चच्या त्या ढोंगी वडिलांना देवाला एक हिशेब द्यावा लागतो ज्यातून ते सुटका मिळवू इच्छितात. त्यांना खूप उशीर झाला आहे की सर्वज्ञ देवाला त्यांच्या कायद्याचा हेवा वाटतो आणि तो कोणत्याही प्रकारे दोषींना निर्दोष ठरवणार नाही. त्यांना आता कळते की ख्रिस्त त्यांच्या दुःखी लोकांच्या हिताशी त्याचे हित ओळखतो; आणि त्यांना त्यांच्या स्वतःच्या शब्दांची ताकद जाणवते: "जसे तुम्ही माझ्या या सर्वात लहान भावांपैकी एकाला केले आहे, तसे तुम्ही माझ्यासाठी केले आहे." मत्तय २५:४०.

स्वर्गाच्या सरकारविरुद्ध देशद्रोहाच्या आरोपाखाली संपूर्ण दुष्ट जग देवाच्या न्यायालयात उभे आहे. त्यांच्याकडे त्यांची बाजू मांडण्यासाठी कोणीही नाही; त्यांच्याकडे कोणतेही निमित्त नाही; आणि त्यांच्यावर शाश्वत मृत्युदंडाची शिक्षा सुनावण्यात आली आहे.

आता सर्वांना हे स्पष्ट झाले आहे की पापाचे वेतन उदात्त स्वातंत्र्य आणि शाश्वत जीवन नाही तर गुलामगिरी, नाश आणि मृत्यू आहे. दुष्टांना त्यांच्या बंडखोरीच्या जीवनामुळे काय गमावले आहे ते दिसते. त्यांना देण्यात आले तेव्हा त्याहूनही अधिक आणि शाश्वत वैभवाचा तिरस्कार केला जात होता; परंतु आता ते किती आकर्षक दिसते. "हे सर्व," हरवलेला आत्मा ओरडतो, "मी कदाचित मिळवले असते; पण मी या गोष्टी माझ्यापासून दूर ठेवण्याचा निर्णय घेतला. अरे, विचित्र मोह! मी शांती, आनंद आणि सन्मानाची बदली दुःख, बदनामी आणि निराशेसाठी केली आहे."सर्वजण पाहतात की त्यांना स्वर्गातून वगळणे योग्य आहे. त्यांनी त्यांच्या जीवनाचे घोषित केले आहे: "आम्हाला हा माणूस [येशू] आमच्यावर राज्य करणार नाही." {GC ६६८. ३}

त्यांना होणारा हा त्रास म्हणजे क्रूस प्रकट होताच पित्याचा चेहरा लपविणे. २००० वर्षापूर्वी सहस्रकाच्या शेवटी पृथ्वीवर क्रूस पुन्हा एकदा प्रकट झाला होता तसा तो जगातील सर्व रहिवाशांना एकाच वेळी प्रकट होईल आणि पुन्हा एकदा पिता आपला चेहरा लपवेल आणि दुष्टांना ख्रिस्ताने पहिल्यांदा क्रूस प्रकट केला तेव्हा जे अनुभवले तेच अनुभव येईल. अग्नीचा त्रास जो ख्रिस्ताच्या आत्म्याला फाडून टाकले, दुष्टांना वेढून ाटाकेल आणि त्यांना बुडवून टाकेल. जसे शास्त्र सांगते

मृत्युच्या वेदनेने मला वेढले, आणि अधार्मिक माणसांच्या लाटांनी मला घाबरवले. (५) अधोलोकाच्या वेदनेने मला वेढले; मृत्युचे पाश माझ्यासमोर होते. (६) माझ्या

संकटात मी परमेश्वराचा धावा केला आणि माझ्या देवाला हाक मारली; त्याने त्याच्या मंदिरातून माझा आवाज ऐकला, आणि माझा आक्रोश त्याच्यासमोर, त्याच्या कानापर्यंत पोहोचला. (७) तेव्हा पृथ्वी हादरली आणि थरथर कापली; डोंगरांचे पायेही हालले आणि थरथरले, कारण तो क्रोधित झाला होता. (८) त्याच्या नाकपुड्यातून धूर निघाला आणि त्याच्या तोंडातून आग निघाली; निखारे पेटले. (९) त्याने आकाशही वाकवले आणि खाली आला; त्याच्या पायाखाली अंधार होता. स्तोत्र १८:४-९

हा स्वर्गातून उतरणारा आणि दुष्टांना भस्म करणारा अग्नि आहे.
अपोक्रीफातील दुसऱ्या एस्द्रासच्या पुस्तकात म्हटल्याप्रमाणे:

आणि हा माझा पुत्र त्या राष्ट्रांच्या दुष्ट कल्पनांना फटकारेल, जे त्यांच्या दुष्ट जीवनासाठी वादळात पडले आहेत; (३८) आणि त्यांच्यासमोर त्यांचे वाईट विचार आणि त्यांना ज्या यातनांनी त्रास होऊ लागेल ते ठेवील, जे ज्वालासारखे आहेत: आणि तो माझ्यासारख्या नियमाने त्यांना श्रमाशिवाय नष्ट करील. २ एस्द्रास १३:३७-३८

याच घटनेचे वर्णन प्रकटीकरणाने केले आहे:

ते पृथ्वीच्या रुंदीवरून वर गेले आणि त्यांनी संतांच्या छावणीला आणि प्रिय शहराला वेढले; आणि देवाकडून स्वर्गातून अग्नि उतरला आणि त्यांना जाळून टाकले. प्रकटीकरण २०:९

ही जळणारी आग हृदयातून येते याचा आणखी एक पुरावा सैतानाच्या भविष्यवाणीत दिसून येतो:

तू तुझ्या अनेक पापांनी आणि व्यापाराच्या दुष्टतेने तुझी पवित्र स्थाने दूषित केलीस; म्हणून मी तुझ्यामधून अग्नी काढीन, तो तुला भस्म करील आणि तुला पाहणाऱ्या सर्वांच्या देखत मी तुला जमिनीवर राख करीन. यहजेकेल २८:१८

ख्रिस्ताच्या बाबतीत नेमके हेच घडले, त्याच्यामधून एक आग निघाली आणि त्याचे हृदय तोडले आणि तो मेला. जे सर्व नाकारतात ते ख्रिस्ताचा न्याय त्यांनी जसा

केला तसाच होईल. त्यांच्या हृदयातून आग निघते आणि त्यांच्या मनातील यातना त्यांना नष्ट करते.

ख्रिस्ताच्या वधस्तंभावरील मृत्युचा नमुना हा दुष्टांचा शेवटी नाश कसा होईल याचा अचूक नमुना आहे. म्हणून वधस्तंभाच्या प्रकाशात आपल्याला देवाच्या न्यायदंडांचे सत्य कळते:

कूसाचे रहस्य इतर सर्व रहस्ये स्पष्ट करते. कॅलव्हरीमधून येणाऱ्या प्रकाशात देवाचे गुण जे आपल्याला भीती आणि विस्मयाने भरलेले होते ते सुंदर आणि आकर्षक दिसतात. दया, कोमलता आणि पालकांचे प्रेम पवित्रता, न्याय आणि सामर्थ्यासह मिसळलेले दिसते. आपण त्याच्या सिंहासनाचे वैभव, उंच आणि उंचावलेले पाहतो, तेव्हा आपण त्याचे चरित्र त्याच्या कृपेच्या प्रकटीकरणात पाहतो आणि "आमचा पिता" या प्रिय पदवीचे महत्त्व पूर्वी कधीही न पाहिलेल्या पद्धतीने समजून घेतो. {GC ६५२. १}

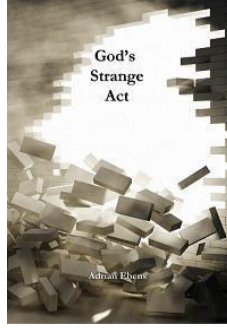
मुक्त झालेल्या साठी वधस्तंभ अनंतकाळचा आनंद आणतो परंतु दुष्टांसाठी तो लज्जा आणि नाश आणतो. देव आपला शत्रू नाही. देव आपला तारणारा आणि रक्षक आहे. प्रत्येक चांगली देणगी आणि प्रत्येक परिपूर्ण देणगी त्याच्याकडून, प्रकाशाच्या पित्याकडून येते. त्याच्या काळजी आणि संरक्षणासाठी आपण किती आभारी असले पाहिजे!

मी या उद्धरणाने शेवट करू इच्छितो:

देवाच्या दाव्यांना विरोध करणाऱ्यांची आणि सैतानाच्या प्रलोभनांना बळी पडणाऱ्यांची अवस्था फार भयंकर असते, जोपर्यंत देव त्यांना दुष्ट आत्म्यांच्या ताब्यात सोडून देत नाही. पण जे ख्रिस्ताचे अनुसरण करतात ते नेहमीच त्याच्या जागरूक देखरेखीखाली सुरक्षित असतात. सामर्थ्यात प्रबळ असलेले देवदूत त्यांचे रक्षण करण्यासाठी स्वर्गातून पाठविले जातात. दुष्ट देवाच्या लोका भोवती ठेवलेल्या पहाऱ्याला भेदू शकत नाही. {GC 517.2}

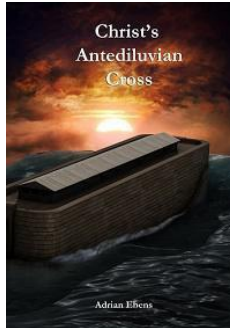
या मालिकेतील इतर पुस्तके - maranathamedia.com वर उपलब्ध आहेत.

देवाचे विचित्र कृत्य

यशया २८:२१ मध्ये व्यक्त केलेल्या देवाच्या विचित्र कृत्याचा अर्थ काय आहे? “कारण परासीम पर्वतावर जसा परमेश्वर उठेल, तसा तो गिबोन च्या दरीत ही क्रोधित होईल, जेणेकरून तो त्याचे काम, त्याचे विचित्र काम करेल; आणि त्याचे कृत्य, त्याचे विचित्र कृत्य प्रत्यक्षात आणेल.” देव शेवटी शेवटी उठतो का आणि जगाला पाप आणि पापी लोकांपासून मुक्त करण्यासाठी काहीतरी विचित्र मानतो आणि चारित्र्य शिवाय वागतो का? हे येशू ख्रिस्ताच्या चेहऱ्यावर प्रकट झालेल्या गोष्टीशी कसे जुळते?

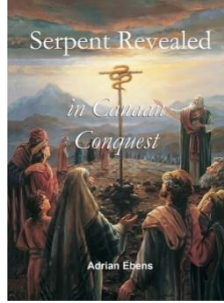
ख्रिस्ताचा अँटेडिलुव्हियन क्रूस

“आणि देव नोहाला म्हणाला, सर्व देहांचा अंत माझ्यासमोर आला आहे; कारण त्यांच्यामुळे पृथ्वी हिंसाचाराने भरली आहे; आणि पाहा, मी त्यांना पृथ्वीसह नष्ट करीन.” उत्पत्ति ६:१३. मानवजातीला वाचवण्यासाठी देवाने जगाला बुडवले का? याचा ख्रिस्ताच्या क्रूस शी काय संबंध आहे? स्तोत्र १८ मध्ये आपल्यासाठी काही संकेत आहेत का जे क्रूस बदल जलप्रलयाच्या भाषेत बोलते? “क्रूसचे रहस्य इतर

सर्व रहस्ये स्पष्ट करते. कॅलव्हरीमधून येणाऱ्या प्रकाशात देवाचे गुण ज्यांनी आपल्याला भीती आणि विस्मयाने भरले होते ते सुंदर आणि आकर्षक दिसतात.”
GC ६५२

कनान विजयात सर्प प्रकट झाला

ख्रिस्ताच्या वचनांविरुद्ध इस्राएलने तलवारीने केलेल्या राष्ट्रांच्या मोठ्या प्रमाणात कतलीला आपण कसे समेट करू शकतो?

...कारण तलवार धरणारे सर्व तलवारीनेच नाश पावतील.

केवळ पुरुषच नाही, महिला आणि मुले देखील:

अनुवाद २:३४ त्याच वेळी आम्ही त्याची सर्व शहरे घेतली आणि तेथील सर्व पुरुष, स्त्रिया आणि मुलेबाळे पूर्णपणे नष्ट केली. कोणीही जिवंत ठेवले नाही.

देवाच्या न्यायाचा नमुना

बहुतेक ख्रिस्ती देवाचा क्रोध आणि न्यायदंड, त्याच्या भेटी, त्याचा सूड आणि त्याच्या शिक्षेबद्दल ठाम कल्पना आहेत. त्यांचा असा विश्वास आहे की ते देवाच्या सक्रिय कृतीचे प्रतिनिधित्व करतात जो एका विशिष्ट टप्प्यावर आपला संयम गमावतो आणि त्याच्या पवित्र देवदूतांना मानवांना दुखापत, छळ आणि मारण्याचे निर्देश देऊन आणि धर्मत्यागींचा नाश करण्याचे त्याचे ध्येय साध्य करण्यासाठी निसर्गाच्या शक्तींचा विनाशकारी पद्धतीने वापर करून त्याच्या कायद्याचे उल्लंघन करणाऱ्यांना शिक्षा करतो आणि त्यांना संपवतो. पण लोक या निष्कर्षावर कसे येतात?

ख्रिस्ताच्या वधस्तंभाच्या आणि जेरुसलेमच्या नाशाच्या कथांद्वारे आपल्याला देवाच्या न्यायदंडाचा आणि दुष्टांच्या अंतिम नाशाचा नमुना सापडतो.

१. देव इशारा देतो, सुधारतो, ताकीद देतो आणि सुरक्षिततेचा एकमेव मार्ग दाखवतो.

२. लोक देवाच्या आत्म्यापासून स्वतंत्रपणे स्वतःचा मार्ग अवलंबतात

३. वारंवार इशारा देऊनही ते स्वतःचा मार्ग निवडतात

४. ते स्वतःला त्याच्या संरक्षणाच्या पलीकडे ठेवतात

५. देव त्याचे आशीर्वाद काढून घेतो आणि त्याची संरक्षणात्मक काळजी काढून टाकतो.

६. देवाचा आत्मा मागे घेतला जातो

७. सैतानाचे त्यांच्यावर होणारे निश्चित हल्ले रोखण्यासाठी देव त्याच्या देवदूतांना नियुक्त करत नाही.

८. सैतानाची सत्ता समुद्रात आणि जमिनीवर कार्यरत आहे, आपती आणि क्लेश निर्माण करते आणि आपल्या शिकाराची खात्री करण्यासाठी असंख्य लोकांना नष्ट करते.